

Horváth Lajos

Apuci

Rövid, szabálytalan nekrológ Gyurkovics Tibor emlékére

Egyszer írni fogok róla...

Bő egy éve kérdezte tőlem egy újságíró, hogy miket írok mostanában. „Nekrológokat”, mondtam neki lakonikus tömörséggel, s mikor az arcomba nézett, látta, hogy nem tréfálok. Sorra hagytak itt a számomra fontos emberek: Bella István, Lázár Ervin, Pásztory Zoltán, Illés Lajos... Mindannyiójuk halála után fájt szívvel bár, de rögtön írtam nekrológot. Most nem tudok. De... Egyszer írni fogok róla. Sokat fogok írni róla...

Életkoromnál fogva ma már csak az édesanyám hív úgy, hogy „kisfiam”, de a Lali helyett már ő is Lajost mond. Tibor Gyerekeknek szólított, ami roppant módon tetszett nekem, s büszke voltam, hogy én Őt Apucinak titulálhattam. Most rengeteg történetet írhatnék, de... Egyszer írni fogok róla. Sokat, nagyon sokat fogok írni róla... Most üres a szívem, mint előttem ez a süket papír. Üres, mint egy stadion a Rolling Stones együttes koncertje után. Üres, mint egy kis szoba a véget ért szerelem után. Üres, mint... áh, elég ezekből a hülye hasonlatokból, bár Apucinak biztos tetszenének. Róla kellene írnom, de...

Egyszer írni fogok róla. Sokat, nagyon sokat, hatalmasan sokat fogok írni róla. És minden mondat, és minden szó, és minden betű lángolni fog, mert tele lesz fiúi (gyermeki) szeretettel.

Zsuzsának –
hosszútávon –
hogy vigyázzon
s örvendezzen télen-nyáron
Tibor, 2003 Könyvhét
Extázis II. (Kráter, 2003)

Kívánom Zsuzsának
azt a tiszta békét,
amit szíve megérdemel...

Kívánom Zsuzsának
azt a tiszta békét,
amit szíve megérdemel
Gyurkovics Tibor, 2007. jún. 2.
Magyar extázis (Kráter, 2007)